

Liceozetka

Pismo uczniów Zespołu Szkół Ogólnokształcących
i Zawodowych im. Ziemi Pogorzelskiej w Pogorzeli

ZSOiZ Pogorzela
ul. Krobska 19
63-860 Pogorzela
pogorzela.edu.pl
tel. 065 5734 815

1918 ♦ 2018

W tym numerze:

Aktualności	2-4
Kosmetyki naszych babć	5
100 lat niepodlegli Droga do wolności	6-7
Młodzi o patriotyzmie	8-9
Cisza poległych Carmen patrium	10-11
Warto pamiętać!	12-13
Historia Polski w filmach	14-15
Ideał piękna lat 20.	15-16
Rewolucja mody Coco Chanel	18-19
Moda męska dawniej i dziś	20-21
Dawne polskie potrawy	22-23

niepodległa

POLSKA – STULECIE ODZYSKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Niepodległość nie jest Polakom dana raz na zawsze...

***...niepodległość jest dobrem nie tylko cennym,
ale i kosztownym.***

Józef Piłsudski

AKTUALNOŚCI

Październik miesiącem profilaktyki raka piersi

Ponieważ październik jest miesiącem profilaktyki raka piersi 22 października w naszej szkole odbyło się spotkanie dla wszystkich uczennic z położną Panią Agnieszką Pytlewską. Uczennice wysłuchały prelekcji i obejrzały film dotyczący profilaktyki raka piersi oraz miały okazję poznać zasady samobadania piersi.

EUROCAMPY w Pogorzeli

4 października 2018 roku grupa młodzieży z Zespołu Szkół Ogólnokształcących i Zawodowych wzięła udział w pilotażowym projekcie **"Wspólnie odkrywamy możliwości, otwierając się na europejskie nowości"**. Organizatorem spotkania była oraz *Fundacja Centrum Aktywności Twórczej* z Leszna, *Stowarzyszenie "Jeden Świat"* z Poznania i *Stowarzyszenie Wspierania Przedsiębiorczości Powiatu Gostyńskiego* z Gostynia. Zajęcia prowadziła koordynatorka projektu pani Karolina Kosowska przy współpracy zagranicznych wolontariuszy z Portugalii i Ukrainy. Eurokamp w Pogorzeli zorganizowała p. Elżbieta Chuda.

ZSOiZ w Pogorzeli Mistrzem Powiatu

5 października 2018 roku czworo uczniów Naszej Szkoły, wyjechało do Grabonoga, aby rywalizować w mistrzostwach powiatu w ramach **„I Powiatowego Turnieju Warcabowego im. Edmunda Bojanowskiego” w warcabach 64-polowych**. Nasza drużyna w składzie: Wiktoria Kulska, Paweł Baranowski, Aleksander Kłosek (2 BS) oraz Mateusz Piniewski (3 ZSZ) zdobyli 15 punktów i zajęli I miejsce drużynowo. W rywalizacji indywidualnej również poszło nam znakomicie. Drugie miejsce zdobył Paweł Baranowski z wynikiem 6 punktów.

Regionalne warsztaty smaku

5 października 2018 roku w Zespole Szkół Ogólnokształcących i Zawodowych w Pogorzeli odbyło się kulinarne spotkanie pt. „Regionalne warsztaty smaków” w ramach realizacji, przez Stowarzyszenie Nowoczesna Szkoła, projektu „Ucz się w szkole z przyszłością”. Pod okiem miejscowego mistrza kuchni pana Witolda Stodolnego młodzież naszej szkoły oraz grupa gimnazjalistów przygotowywała na grillu regionalne pyszności.

Dolina Baryczy z perspektywy kajaka i bryczki

Na pograniczu Dolnego Śląska i Wielkopolski rozciąga się urokliwa Kraina Stawów Milickich, inaczej zwana Doliną Baryczy, gdzie losy człowieka i przyrody splotły się nierozzerwalnym węzłem... Miejsce to okazało się dobrym pomysłem na jednodniową wycieczkę uczniów pogorzelskiego liceum i technikum wraz z opiekunami p. Grażyną Wachowiak, p. Agnieszką Wolniak oraz organizatorem wyprawy p. Barbarą Roszak.

Z wizytą w naszej szkole

Młodzież ostatnich klas gimnazjum oraz szkoły podstawowej z Bodzewa wraz z opiekunami, podczas wycieczki rowerowej związanej tematycznie z rocznicą odzyskania przez nasz kraj niepodległości, zrobiła sobie krótki postój w naszej szkole.

„Sto słów na stulecie niepodległości”

Dla uczczenia 100-lecia odzyskania niepodległości i 100. rocznicy wybuchu Powstania Wielkopolskiego dnia 25 września 2018 r. w ZSOiZ w Pogorzeli—z inicjatywy Rady Powiatu Gostyńskiego - odbył się Powiatowy Turniej Ortograficzny pod hasłem „Sto słów na stulecie niepodległości”. Szkolna Komisja Konkursowa w składzie: Alfred Siama, Barbara Roszak i Grażyna Wachowiak wyłoniła następujących laureatów: I miejsce – Julia Rogacka, II miejsce – Weronika Kozuchowska, III miejsce – Kacper Wardyński. Nagrody i dyplomy zostały wręczone laureatom podczas XLIII uroczystej sesji Rady Powiatu Gostyńskiego, która odbyła się 11.10.2018 w auli Zespołu Szkół Ogólnokształcących w Gostyniu.

Kurnik przez „ó” zaborcom na złość!

W pierwszych dniach października uczniowie klas trzecich i czwartych naszej szkoły uczestniczyli w wycieczce edukacyjnej pod hasłem „Nie zmnajcie niepodległości”. Spotkania edukacyjne rozpoczęli od zajęć w gabinecie londyńskim pałacu w Rogalinie, gdzie szukali odpowiedzi na pytanie kluczowe „Jak być patriotą w wolnym kraju?”. Zajęcia oparte były na życiu i działalności rodu Raczyńskich, a w szczególności Edwarda Bernarda Raczyńskiego. Ciąg dalszy poszukiwań odpowiedzi, to wizyta w zamku w Kórniku, gdzie pod okiem przewodnika młodzież poznała historię rodu oraz działalność społeczną i narodową Tytusa Działyńskiego.

Film "Dywizjon 303" to lektura obowiązkowa. Dla każdego!

Uczniowie klasy II LO i T wraz z wychowawczynią Barbarą Roszak wybrali się do kina, aby obejrzeć film „Dywizjon 303” - prawdziwą historię polskich asów przestworzy, inspirowaną bestsellerem Arkadego Fiedlera o tym samym tytule.

Polscy lotnicy, początkowo niedoceniani i wyśmiewani, stają się legendą. W ramach Królewskich Sił Powietrznych Wielkiej Brytanii (RAF-u) tworzą jednostkę elitarną – Dywizjon 303, która nie ma sobie równych. Nikt nie latał tak jak oni. Ich ponadprzeciętne umiejętności i niezwykły patriotyzm mogą być przykładem dla kolejnych pokoleń Polaków.

Mistrzostwa Powiatu w sztafetowych biegach przełajowych

5 października 2018 roku dwudziestu lekkoatletów Naszej Szkoły, wyjechało do Gostynia, aby rywalizować w Mistrzostwach Powiatu w sztafetowych biegach przełajowych. Drużyny składające się z dziesięciu zawodniczek rywalizowały na dystansie 10x1000 metrów. Natomiast chłopcy biegali 10x12-

200 metrów. Nasze reprezentacje walczyły bardzo ambitnie, ostatecznie chłopcy zajęli drugie miejsce w powiecie, a dziewczęta czwarte.

SOS dla środowiska!

Uczniowie ZSOiZ im. Ziemi Pogorzelskich w dniu 8 października wzięli udział w organizowanej przez Komunalny Związek Gmin Regionu Leszczyńskiego kampanii informacyjno-edukacyjnej pn. „SOS dla środowiska, czyli segregujący, oszczędny, świadomy”. Pani edukator z ETADO w czasie warsztatów omówiła zasady segregacji ze zwróceniem uwagi na odpady opakowaniowe, biodegradowane, ale również na odpady, które powinny trafiać do PSZOK.

Kosmetyki naszych babć

1. Żółtko

Jednym z kosmetyków naszych babć był preparat na włosy. Wystarczy wbić żółtko jajka do miseczki, roztrzepać widelcem, a następnie nałożyć je na zmoczone włosy. Należy potrzymać je kilka minut na włosach, konieczne jest też dokładne zmycie go chłodną wodą. Kobiety nadal stosują tę metodę, ponieważ jest to oszczędny sposób na odżywienie włosów.

2. Moc cytryny

Dwie łyżki soku z cytryny należy wetrzeć w skórę głowy, a następnie po kilku minutach spłukać. Można też nacierać ją kawałkiem cytryny. Można wykonać także płukankę - wystarczy szklanka wody i łyżeczka soku z cytryny. Ten sposób pomoże nie tylko w walce z łupieżem, ale także ma przeciwdziałać wypadaniu włosów.

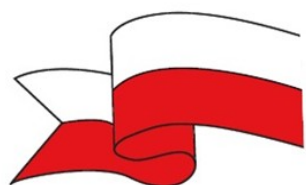
3. Mleko w pielęgnacji włosów

Proteiny mleka regenerują oraz wzmacniają włosy, a zatem zapobiegają uszkodzeniom i rozdwarzaniu się końcówek. To właśnie kąpiele w mleku miały zapewnić, że ciało i włosy będą wyglądać młodo i zdrowo. Proteiny mleka nawilżają włosy, zmiękcza, poprawiają ich sprężystość i sprawiają, że są bardziej lśniące.

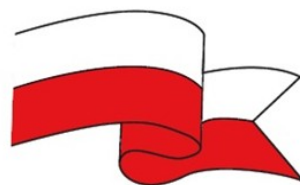
4. Olejek rycynowy

Olejek rycynowy działa nawilżająco i wygładzająco, więc jego działanie docenią szczególnie panie w kwiecie wieku. Gdy skóra kolan, łokci, pięt i dłoni robi się szorstka, warto w te miejsca wcierać olejek i pozostawiać na dłużej, np. na noc. Olejek rycynowy stosowany jest też jako odżywka do paznokci. Można wcierać go bezpośrednio w płytkę lub stosować kąpiele w ciepłej wodzie i tym specyfiku.

Od 100 lat niepodlegli

Pewnie od dłuższego czasu słyszycie o tym, że w tym roku przypada 100 rocznica odzyskania niepodległości przez Polskę. W wyniku zaborów państwo polskie zostało wymazane z mapy Europy. Pomimo licznych powstań, nie udało się doprowadzić do odzyskania niepodległości. Dopiero światowy konflikt, w którym wzięły udział wszystkie mocarstwa zaborcze, stał się szansą na niepodległość. 11 listopada 1918 w lasku Compiègne pod Paryżem Niemcy podpisali rozejm kończący I wojnę światową. W tym samym dniu w Warszawie Rada Regencyjna przekazała władzę Józefowi Piłsudskiemu. Po 123 latach niewoli Polska odzyskała niepodległość. To dlatego Święto 11 listopada jest ważnym świętem narodowym, ponieważ upamiętnia tę ważną datę.

DROGA DO WOLNOŚCI

11 LISTOPADA

Narodowe Święto Niepodległości to polskie święto narodowe, obchodzone co roku 11 listopada, na pamiątkę odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku po 123 latach rozbiorów dokonanych przez Austrię, Prusy i Rosję.

Dzień 11 listopada ustanowiono Świętem Niepodległości dopiero ustawą z 23 kwietnia 1937, czyli prawie 20 lat po odzyskaniu niepodległości.

Jest to święto państwowe ustanowione w ostatnich latach II RP, przywrócone w 1989 r.

„Jeszcze Polska nie zginęła,
Kiedy my żyjemy.
Co nam obca przemoc wzięła,
Szablą odbierzemy.”

**W tym roku przypada
setna rocznica odzyskania niepodległości!**

Dlaczego powinniśmy obchodzić rocznicę 11 listopada?

Święta narodowe powinny być obchodzone uroczyście, ponieważ upamiętniają bardzo ważne dla nas wydarzenia. Odzyskanie niepodległości 11 listopada przypomina Polakom o ich tożsamości narodowej, o tym, że urodzili się w niepodległej Polsce, że powinni być patriotami. Każdy powinien uświadomić sobie, czym dla niego, Polaka żyjącego w wolnym państwie, są te dni. Wielu ludzi musiało zginąć, żeby Polska była wolna. Byli to też młodzi ludzie, jak my. A czy my jesteśmy gotowi oddać nasze życie za naszą ojczyznę?

PATRIOTYZM JEST COOL !

Każdy patriota wie doskonale, że w 2018 roku przypada setna rocznica odzyskania niepodległości i zakończenia I wojny światowej. Jest to bardzo wyjątkowy rok dla naszego kraju, dlatego postanowiliśmy przeprowadzić wywiad z uczniami naszej szkoły na temat patriotyzmu. Trzeba przyznać, że ich wiedza jest imponująca.

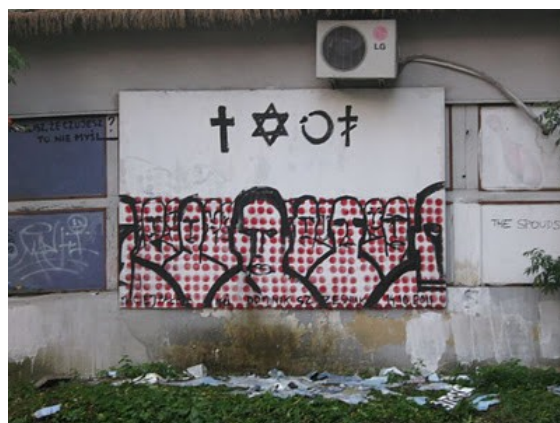
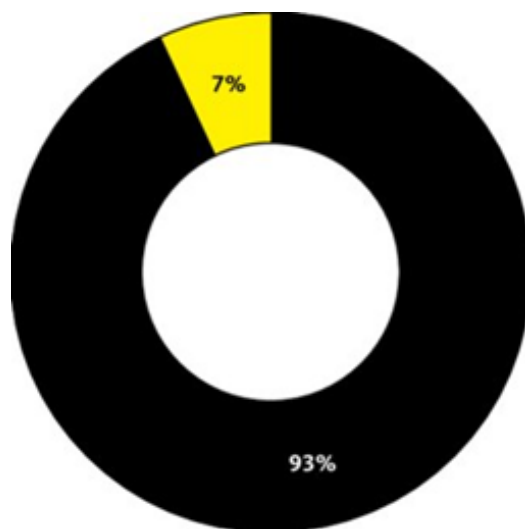
Na początku zapytaliśmy naszych rówieśników o to, czy uważają się za patriotów. Wyniki ankiety zostały przedstawione na poniższym wykresie: (TAK-93%, NIE-7%)

Oto najciekawsze odpowiedzi:

“Jestem patriotą, ponieważ szanuję symbole narodowe i jestem dumny z tego, skąd pochodzę.”

“Urodziłam się tutaj, zawsze świętuję różne wydarzenia, dbam o tradycje.”

“Znam wiele dat związanych z historią Polski, mam wielki szacunek dla bohaterów narodowych, którzy oddali życie dla wolnego kraju.”

Naszych rówieśników zapytałyśmy również o to, co oznacza dla nich bycie patriotą.

“Dla mnie bycie patriotą oznacza, że w czasie ataku wroga byłbym gotowy walczyć o swoją Ojczyznę.”

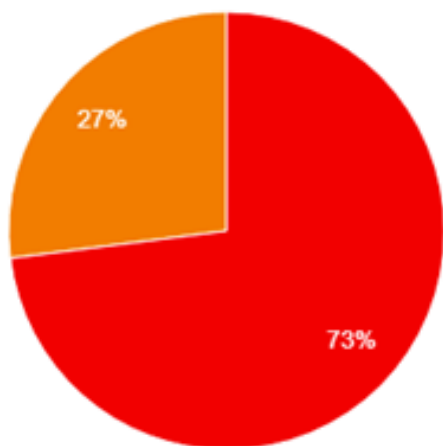
“Według mnie, należy znać historię Polski, brać udział w świętach narodowych, być lojalnym wobec innych, szanować to, co zrobili dla nas nasi przodkowie, ponieważ wolność ma dla mnie najwyższą wartość.”

“Moim zdaniem trzeba być dumnym ze swojego pochodzenia i nie wstydzić się tego !”

Na końcu ankiety uczniowie musieli wykazać się znajomością podstawowych dat historycznych.

Aż 73% z nich poprawnie rozpoznało wszystkie daty. Pozostałe 27% odpowiedziało prawidłowo na 87% dat. Możemy szczerze powiedzieć, że młodzież z naszej szkoły doskonale zna historię Polski.

Carmen patrium – na cześć Niepodległej!

„Carmen patrium” (pieśń ojczysta) - pieśń patriotyczna to szczególny rodzaj poezji. Symbolizuje jedność i odrębność narodu oraz formę społecznej manifestacji uczuć, powstawała w różnych okresach naszych dziejów, pełniąc niejednokrotnie rolę hymnów narodowych. Historię, rolę i teksty polskich pieśni patriotycznych przybliżyli uczniowie klasy II Liceum Ogólnokształcącego oraz Technikum w Pogorzeli wraz z wychowawczynią Barbarą Roszak.

Wśród dwudziestu pieśni, stanowiących wystawę na szkolnym holu, nie mogło zabraknąć hymnu *Gaude Mater Polonia*, który czasów dynastii Piastów, a przede wszystkim słynnej *Bogurodzicy* – pierwszej, zachowanej w całości pieśni hymnicznej i zarazem bojowej rycerstwa polskiego. To ona jako najcenniejszy klejnot muzyczny naszej kultury średniowiecza pełniła przez wiele stuleci rolę hymnu narodowego, choć w różnych okresach historii Polski pojawiały się inne pieśni, które traktowano jako hymny, np. *Święta miłości kochanej ojczyzny* u schyłku I Rzeczypospolitej (pod koniec XVIII w.), później w dobie porozbiorowej: *Mazurek Dąbrowskiego*, *Boże coś Polskę*, *Warszawianka*, *Mazurek 3 Maja*, *Marsz, marsz Polonia*, *Rota*, po odzyskaniu niepodległości – *Marsz I Brygady*, w czasie II wojny światowej – *Modlitwa obozowa*, a w czasach najnowszych – *Żeby Polska była Polską*.

Z pewnością przedstawione przez nas pieśni patriotyczne to jedynie część twórczości, którą Polacy powinni znać. Najważniejsza jest jednak świadomość ich roli: łączyły one naszych rodaków w trudnych momentach. Dodawały odwagi żołnierzom przed walką, budziły nadzieję emigrantom, wychowywały młodzież, a w bliższych nam czasach komunistycznych stanowiły oręż w walce z cenzurą oraz propagandą. Mamy nadzieję, że ich rola w przyszłości ograniczy się tylko do nauki miłości ojczyzny oraz świadectwa bohaterstwa naszych rodaków.

Uczniowie
kl. II LO i T

„Cisza poległych”

Pod karabinem w kieszeni przy sercu,
Zdjęcie barwnych wspomnień w szarości
Pobłyskuje

Za tymi, co zostali w odmetach głośnych
Strzałów,
Którzy walcząc zaciekle o wolność
Umierali.

Za honor, za pokój, za swobodę życia
Czekając na ciszę, która wkrótce nadejdzie.

Karolina Lewandowicz & Kacper Wardyński

W jaki sposób możemy obchodzić święta narodowe?

Możemy zakładać patriotyczne koszulki, wywieszać flagi, chodzić na obchody danego święta narodowego, zjadać tradycyjne potrawy, śpiewać pieśni patriotyczne, organizować akademie, przemówienia, wystawy nosić atrybuty narodowe np. kotyliony...

...powinniśmy też znać ważne daty:

- 966 - Chrzest Polski,
- 1000 - zjazd w Gnieźnie,
- 1385 - unia polsko-litewska,
- 1410 - bitwa pod Grunwaldem,
- 1525– hołd pruski,
- 1569– unia lubelska,
- 1772- I rozbiór Polski (Rosja, Austria i Prusy),
- 1791- uchwalenie Konstytucji 3 Maja,
- 1793- II rozbiór Polski (Rosja i Prusy),
- 1795- III rozbiór Polski (Rosja, Prusy i Austria),
- 1914-1918- I wojna światowa,
- 1830 - wybuch powstania listopadowego,
- 1863 - wybuch powstania styczniowego,
- 1943 - powstanie w getcie warszawskim,
- 1944- wybuch powstania warszawskiego,
- 1939 -1945 - II wojna światowa,
- 1981 - wprowadzenie stanu wojennego w Polsce,
- 1989– obrady Okrągłego Stołu, upadek komunizmu,
- 1999 - Polska wstępuje do NATO,
- 2004 - Polska wstępuje do Unii Europejskiej.

Honorata Plóciennik & Julia Roszak

Warto pamiętać !

W tym roku obchodzimy kilka ważnych rocznic historycznych, które należy uczcić w sposób szczególny. Do jednej z nich należą obchody 79 rocznicy wybuchu II wojny światowej.

1 września 1939 r. wojska niemieckie bez wypowiedzenia wojny przekroczyły o 4:45 granice Rzeczypospolitej, rozpoczynając tym samym pierwszą kampanię II wojny światowej. Rozpoczęło się to od zbombardowania Wielunia przez niemieckie pancerniki „Schleswig-Holstein” w kierunku Westerplatte. Osamotnione w walce Wojsko Polskie nie mogło skutecznie przeciwstawić się agresji Niemiec i sowieckiej inwazji dokonanej 17 września. Konsekwencją tej sytuacji stał się IV rozbiór Polski dokonany przez Hitlera i Stalina.

Niemiecki plan ataku na Polskę przewidywał wojnę błyskawiczną, której celem miało być przełamanie polskiej obrony, a następnie okrążenie i zniszczenie głównych sił przeciwnika. Wojska niemieckie miały przeprowadzić koncentryczne uderzenie ze Śląska, Prus Wschodnich i Pomorza Zachodniego w kierunku Warszawy. Wojsko Polskie dysponowało dwukrotnie mniejszą liczbą żołnierzy, ponad dwukrotnie mniejszą liczbą dział, czterokrotnie mniejszą liczbą czołgów i pięciokrotnie mniejszą liczbą samolotów. Przewaga niemiecka na głównych kierunkach uderzeń była jeszcze większa.

W imię obrony naszego kraju śmierć poniosło wiele mężnych osób. Należy docenić ich trud, jaki włożyli w walkę za nasz kraj i uroczyście obchodzić takie rocznice, przekazując w ten sposób pamięć i tradycję dalszym pokoleniom, aby zbudzić w sobie patriotyzm. Nie każdy zdobyłby się na takie poświęcenie w dzisiejszym świecie.

Sandra Walczak & Zofia Fengler

HISTORIA POLSKI W FILMACH

“Katyń”

Film przedstawia zbrodnię katyńską z dwóch perspektyw: kobiet, oczekujących na powrót swoich mężów, synów i ojców oraz z perspektywy samych internowanych w 1939 przez Sowietów oficerów Wojska Polskiego, którzy nie tracąc nadziei, do końca wierzą w uwolnienia i szczęśliwy powrót do domu.

“1920 Bitwa warszawska”

Warszawa, rok 1920. Ola jest aktorką warszawskiego teatru rewiowego i narzeczoną Jana, lewicującego poety i kawalerzysty. Po otrzymaniu rozkazu wyjazdu na front, Jan postanawia oświadczyć się Oli i natychmiast ożenić. Podczas walk zostaje posądzony o sympatie komunistyczne i bolszewicką agitację. Sąd wojskowy skazuje go na karę śmierci. Wkrótce Ola wstępuje do Ochotniczej Legii Kobiet jako sanitariuszka i przygotowuje się do obrony Warszawy. Wciąż ma nadzieję na odnalezienie męża, po którym wszelki ślad zginął...

“Czarny czwartek. Janek Wiśniewski padł”

Przejmujący film Antoniego Krauzego przedstawia masakrę na Wybrzeżu sprzed kilkudziesięciu lat. W grudniu 1970 roku w Gdańsku i Gdyni rozegrały się dramatyczne sceny, wojsko i milicja otworzyły ogień do bezbronných ludzi. Wśród licznych ofiar brutalnej pacyfikacji był Brunon Drywa, który zginął przypadkowo 17 grudnia 1970 r. od strzału w plecy. Główny wątek dramatu koncentruje się właśnie na losach rodziny pracownika gdyńskiego Morskiego Portu Handlowego, jego żony Stefanii Drywy oraz ich trojga dzieci.

“Miasto 44”

Film "Miasto 44" to opowieść o młodych Polakach, którym przyszło wchodzić w dorosłość w okrutnych realiach okupacji. Mimo to są pełni życia, namiętni, niecierpliwi. Żyją tak, jakby każdy dzień miał okazać się tym ostatnim.

Warszawa, lato 1944. Stefan opiekuje się matką i młodszym bratem.. Obiecał matce, że nie zaangażuje się w działalność ruchu oporu, jednak - kiedy tylko nadarzy się okazja - wstępuje w szeregi Armii Krajowej. Za sprawą spotkania z subtelną i wrażliwą Biedronką Stefan zazna smaku pierwszej, młodzieńczej miłości. Jednak Stefanowi i Biedronce nie jest dane zbyt długo cieszyć się wzajemnym zauroczeniem.

“Wołyń”

Akcja filmu "Wołyń" rozpoczyna się wiosną 1939 roku w małej wiosce zamieszkałej przez Ukraińców, Polaków i Żydów. Zosia Głowacka ma 17 lat i jest zakochana w swoim rówieśniku, Ukraińcu Petrze. Ojciec postanawia jednak wydać ją za bogatego polskiego gospodarza Macieja Skibę, wdowca z dwójką dzieci. Wkrótce wybuchają wojna i dotychczasowe życie wioski odmienia najpierw okupacja sowiecka, a później niemiecki atak na ZSRR. Zosia staje się świadkiem, a następnie uczestniczką tragicznych wydarzeń wywołanych wzrastającą falą ukraińskiego nacjonalizmu. Kulminacja ataków nadchodzi latem 1943 roku. Pośród morza nienawiści Zosia próbuje ocalić siebie i swoje dzieci.

“Pianista”

Ekranizacja wspomnień Władysława Szpilmana. W roli głównej Adrien Brody. Władysław Szpilman, wybitny polski pianista żydowskiego pochodzenia żyje w warszawskim getcie. Dzieli tam okrutny los i upokorzenie swojego narodu. Przed ostateczną "wywózką" mieszkańców getta do obozów zagłady udaje mu się stamtąd uciec. Ukrywa się samotnie w ruinach Warszawy. Niespodziewanie to przyjaźń z niemieckim oficerem pozwoli mu przetrwać najcięższy okres...

Moda w latach 1910 - 1920

Idealna sylwetka

Ideąłem była kobieta mała i drobna, z delikatnie zarysowanymi krągłościami. W połączeniu ze stosunkowo dużą głową i burzą loczków wyglądała jak krucha, porcelanowa lalka.

na podstawie: materiałów wykładowych Amandy Hallay

IDEAŁ KOBIECY

w latach
1910 - 1920

niska i drobna
opadające ramiona
mały biust
delikatne wcięcie w talii
duża głowa

Ideał piękna

Większość kobiet w latach 1910 - 1920 jeszcze się nie malowała. W poprzednich dziesięcioleciach makijaż był uważany za niestosowny, malowały się tylko kobiety "lekkich obyczajów". Przełom w podejściu do makijażu nastąpił dopiero w latach dwudziestych, niemniej odważne kobiety zaczęły się malować już w latach 1910 - 1920. Zapanowała moda na bardzo intensywny, orientalny makijaż. Jeżeli kojarzycie jak malują się Arabki, idea była podobna: bardzo mocno podkreślone oczy, zarówno na górnej jak i dolnej powiece. Kobiety zaczęły też ścinać włosy. Nie w latach dwudziestych, ale właśnie dziesięć lat wcześniej. Ponieważ był to bardzo ryzykowny krok, większość ścinała tylko włosy wokół twarzy. Pozostałe były długie, spięte z tyłu w taki sposób, żeby sprawiały wrażenie krótkich. Egzotykę całego wizerunku podkreślała chusta z orientalnym wzorem.

MODA w latach 1910 - 1920

stopniowa rezygnacja z maksymalizmu
kapelusze mniejsze niż w latach 1900 - 1910

zerwanie z gorsetem

luźny krój
podwyższona talia
długość do kostek
suknia zwężana od bioder do ziemi

na podstawie: materiałów wykładowych Amandy Hallay

W latach 1910 - 1920 kobiety zrezygnowały z gorsetów. Zastosowano natomiast inną ciekawą sztuczkę. Talia została podwyższona, ale nie do poziomu bezpośrednio pod biustem, lecz nieco niżej. W połączeniu z luźnym fasonem sukni taki trick chował brzusek. Nie wiem czy kojarzycie suknie z początku XIX (jak w "Dumie i uprzedzeniu" - polecam wersję z 1995 r.). Wtedy też była moda na podwyższoną talię, ale ponieważ suknie były odcinane pod biustem, kobiety wyglądały jakby notorycznie były w ciąży. Zaznaczenie talii poniżej tego poziomu i podkreślenie jej szerokim paskiem wyszczuplało i wysmuklało całą sylwetkę. Suknie stały się krótsze, luźniejsze i prostsze. Sięgały do kostek, a nawet odkrywały kawałek łydki. Zrezygnowano

z rozszerzanych fasonów spódnic na rzecz prostych lub zwężających się ku dołowi. Spódnice były czasami tak wąskie, że aby kobieta nie rozerwała materiału chodząc, w dolny brzeg wszywano drucik. Powoli rezygnowano też z nadmiaru ozdób. Kapelusze stały się mniejsze, noszono również turbany. Stroje stały się odważniejsze nie tylko pod względem

Julia Kubiak

„Ja nie projektuję mody, ja jestem modą!”

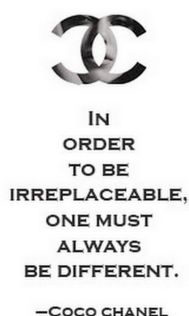
Rewolucja mody Coco Chanel

Zrewolucjonizowała nie tylko modę. Wpłynęła na obyczaje przedwojennej Europy, zrzucając z kobiet gorsety, ucząc je nosić spodnie i palić papierosy. Gabrielle Coco Chanel – ikona mody, wieczna legenda, a nawet symbol Francji. A wszystko to ze wstydu i biedy.

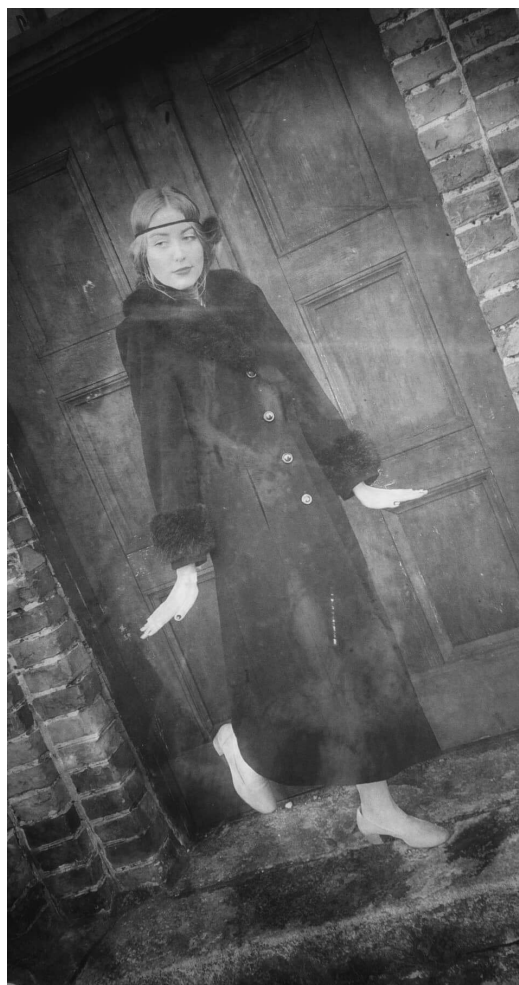
Niektóre szczegóły biografii Coco pozostają tajemnicą do dziś. Główną osobą rozpowszechniającą *kłamstwa o jej życiu* była ona sama. Wszystko dlatego, że *wstydziła się swego dzieciństwa*. Starła się zataić fakt, że urodziła się w 1883 roku w *przysłupku dla ubogich*. Że jej matka chora, bez opieki i leków umarła w jednopokojowej izbie niemal na oczach dzieci. Że ojca Coco nie było wtedy w pobliżu. Zjawił się parę dni później, podejmując jednocześnie decyzję o *oddaniu córek do sierocińca*. Jedenastoletnia wówczas dziewczynka nie wiedziała, że mury klasztoru będą mieć tak duży wpływ na jej przyszłość. Ciemny, masywny zakon od początku nie był przyjazny dla Coco i jej sióstr. Spędziła w dyscyplinie i *szorstkiej atmosferze* siedem lat. Stale pod kontrolą, bez pieniędzy i możliwości decydowania o sobie. W sierocińcu nie było luster, Gabrielle nigdy nie oglądała się w rzeczach, jakie przynosiły jej siostry zakonne. Raz do roku dostawała szyty na miarę czarny strój, a marzyła się jej kolorowa sukienka. Nie przeczuwała jeszcze, że w przyszłości postawi jednak na czerń i biel – *kolory dzieciństwa*. Już wtedy postanowiła, że gdy opuści zakon, jej *życie będzie wolne* od jakichkolwiek *ograniczeń*. Miała 18 lat, kiedy wreszcie mogła o sobie zadecydować. Jako że sama musiała zarobić na swoje utrzymanie, zajęła się tym, czego nauczyły jej siostry – *szyciem*.

Popularyzowany przez nią styl proponował prosty krój, ozdabiany dużą ilością biżuterii. Łączenie elementów sportowych z perłami nie od razu przypadło kobietom do gustu, ale Chanel mówiła: „znam kobiety”, wierząc, że przekona je do swoich pomysłów. Z czasem odważyła się także uśmiercić kolory, narzucając czerń i biel. Jeszcze niedawno kobiety wbijały ciała w krępujące gorsety, gdy niemal z dnia na dzień włożyły na nogi spodnie. Jak pokazał czas, intuicja Chanel jej nie zawiodła. Stroje zyskiwały coraz większą popularność, dzięki czemu zarobiła wystarczająco dużo, by nigdy już nie prosić o pieniądze. Przyznała, że w końcu dostała to, na czym jej najbardziej zależało – wolność. Odtąd brała swój los we własne ręce i to dosłownie, bo z nożyczkami, którymi cięła ubrania nie rozstała się do ostatniego dnia.

Stworzyła standard, który trafił w gust wielu. Słynną „małą czarną” w 1926 roku okrzyknięto „Fordem marki Chanel” – szczytem elegancji i prostoty. Nigdy wcześniej nie doszło do takiej rewolucji w modzie, jak w latach, gdy Coco narzuciła kobietom „sukienkę z przyszłości” z logiem podwójnego C. Symbolem wolności i siły. A jej wpływy potwierdzała współpraca z Picassem, Strawińskim i Fitzgeraldem, przyjaźń z Churchilllem czy Salvadorem Dali.

Jednak światową sławę zyskała dopiero, gdy rynek opanowały perfumy Chanel No 5. Zapach ten jest najbardziej rozpoznawalnym na świecie i sprzedaje się średnio co pół minuty. Po dobraniu odpowiednich składników do sygnowanego jej nazwiskiem zapachu, Coco sama zajęła się jego promocją, rozpylając próbki w swoim sklepie i w restauracjach, do których chodziła. Uważała, że, trzeba wodzić kobiety za nos, by zechciały mieć flakon na własność.

Julia Kubiak & Igor Orłowski

MODA MĘSKA DAWNIEJ I DZIŚ

Wiele mówi się o damskiej modzie, nie zważając przy tym na męskie trendy. Okazuje się, że na przestrzeni ostatniego stulecia zaszły ogromne zmiany w męskim wyglądzie.

Na początku XX wieku w męskim wyglądzie dominowały: zakręcony wąs, okrągłe oprawki okularów, staranna fryzura - często przykryta kaszkietem pasującym do szerokiej marynarki, czy luźne spodnie w kant. Eleganckiego mężczyznę wyróżniała muszka, a częstym wzorem tamtych czasów była kratka. W latach 20. mężczyźni zaczęli nosić małe, słomiane kapelusze i wybierać dwurzędowe marynarki. Dopiero około 1935 roku męskie muszki wyparła moda na krawaty. W okresie II wojny światowej panowie ubierali się bardzo elegancko. Ich styl wyróżniała schludna kamizelka, podwinięte mankiety przy koszuli czy lekko wywinięte nogawki spodni. Na fotografiach z tamtych czasów widać, że częstym elementem mody męskiej był papieros.

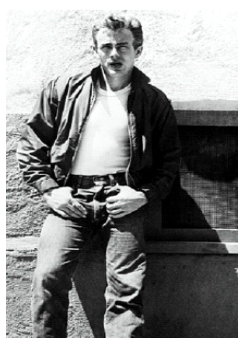

Lata 20.

Lata 30.

W latach 50. modne były luźne jeansy, t-shirt wpuszczony w spodnie i kurtka skórzana. Panowie zrezygnowali z eleganckich kapeluszy, a włosy zaczesywali na żel. W tamtym okresie panowie nie zapuszczali wąsów ani brody. W połowie lat 60. przyszła moda na kolorowe spodnie w kant, obcisłe koszule i fryzury z długą grzywką. Następnie mężczyźni zaczęli nosić wielobarwne garnitury, kwieciste koszule i buty na grubym obcasie. W 1975 roku bardzo modne były bujne fryzury, wąsy i baki.

Lata 50. i 60.

Lata 70.

Lata 80. i 90. to okres szerokich jeansów, wisiorów i masywnych butów. Charakterystyczne dla tych lat są oryginalne fryzury - panowie często nosili długie włosy z tyłu głowy, przód obcinali na krótko.

Lata 80. i 90.

Na początku XXI wieku panowie zaczęli nosić proste spodnie i klasyczne koszule. Obcinali włosy na krótko, rezygnowali z zarostu na twarzy. Obecnie powróciła moda na brody i wąsy. Mężczyźni często noszą rurki, obcisłe koszulki i dopasowane marynarki. Nowym trendem jest bycie w opozycji do panującej mody - mężczyźni często ubierają się w rzeczy wygodne, bez względu na to, czy do siebie pasują. Łączą stroje eleganckie ze sportowymi.

Teraz

Dawne potrawy polskie

Pularda :

Drobiowy specjał kuchni staropolskiej. Pularda to młoda, wysterylizowana kura, która była tuczona w specjalny sposób, aby jej mięso było kruche i delikatne. Za najsmaczniejsze uchodziły kury o wadze do 1,5 kg, bite w wieku 9 tygodni. Pieczono je w całości w piecu i podawano z różnymi dodatkami, np. grzybami, warzywami lub ziołami.

Kapłon :

Wykastrowany oraz specjalnie utuczony młody kogut był niegdyś wykwintnym i popularnym daniem. "Potrawka z pięciu kapłonów" znajduje się np. w menu profesorów Akademii Krakowskiej (dzisiejszego Uniwersytetu Jagiellońskiego) z 1562 roku. Dla Stefana Czerneckiego, autora pierwszej polskiej książki kucharskiej, kapłon był wzorcem dla wielu przepisów. Pisał, że nasi przodkowie zjadali się kapłonem z "kiełbasami sarniemi, sardellami, grzankami, słoniną i kawiozem". Dziś kastrowanie kogutów jest ze względów humanitarnych zakazane w niektórych krajach (m.in. Wielkiej Brytanii).

Raki :

Polskie rzeki i jeziora obfitowały niegdyś w te skorupiaki. Nic dziwnego, że często gościły na naszych stołach. Zarówno na dworach, jak i chłopskich chałupach stały wielkie miski wypełnione gotowanymi rakami. Najpopularniejszym sposobem ich przyrządzania było duszenie z koprem, masłem, śmietaną i solą. Cudzoziemcy zjadali się także zupą rakową. Z dzisiejszej perspektywy kontrowersje może wzbudzać metoda "obróbki" specjału - do garnka wrzucano żywe raki i gotowano je do miękkości.

Suflet :

Przepis na ten smakołyk przybył do Polski już w XVIII wieku, prosto z francuskiego dworu. Szybko stał się bardzo popularny na dworach, gdzie uchodził za wyjątkowo elegancką i wytworną potrawę. Przygotowywano ją z utartych żółtek oraz ubitej piany z białek, z dodatkiem owoców albo warzyw i podawano na gorąco. Sekret udanego sufletu tkwił przede wszystkim w pianie. Białka musiały być ubite na sztywno.

Jesteś chętny do współpracy?

Zapraszamy!

- **Zatrudnimy redaktorów od zaraz!**
- **Nie musisz mieć wykształcenia,**
wystarczy kreatywność i odrobina chęci!
- **Wykaż się swoimi możliwościami!**
- **Rozwijaj siebie i poszerzaj swoje horyzonty!**
- **Zaprezentuj innym Twoją twórczość!**
- **Pozdrów swoich znajomych, złóż życzenia!**
- **Pomóż nam tworzyć naszą gazetkę!**
- **Zbieraj informacje!**
- **Poczuj się jak profesjonalny redaktor!**
- **A może piszesz coś, a nie chcesz się ujawniać?**

Napisz do nas anonimowo!

liceozetka@wp.pl

REDAKCJA NUMERU

Skład komputerowy: Igor Orłowski

Redakcja:

Zofia Fengler, Nina Gabryelczyk, Weronika Gruchociak, Natalia Kostka, Weronika Kożuchowska, Sandra Krajka, Julia Kubiak, Karolina Lewandowicz, Igor Orłowski, Honorata Płóciennik, Julia Ratajczak, Julia Rogacka, Julia Roszak, Sara Sobierajska, Sandra Walczak, Kacper Wardyński

Opiekun: mgr Barbara Roszak